

Simona Hamer
TAUBEKA
(mini bikini drama)

Ljubljana,

pozno poletje 2008

Osebi (dramski ali takšni čisto ta pravi, s kostmi, lasmi in nečim, čemur bi se mogoče lahko reklo srce):

ONA

ON

© SIMONA HAMER, 2008

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

simona.hamer@gmail.com

*Ker ne morem biti čisto prepričana, če bom še kdaj napisala kaj, kar ima lahko posvetilo,
bom to priložnost dodobra izkoristila:*

Sebi!

In vsem vam, ki veste, da bi patetika teh vrstic bila bistveno manjša brez vas.

* V primeru branja oz. igranja bi si želela, da igralca storita to v svojem dialektu oz. da jezik primerno nižata.

1.

ON: Ljubim te.

Daj, ti povej, če ne bom jaz.

ONA: Ljubim te.

Daj, ti povej, če ne bom jaz.

ON: Ljubim te.

Daj, ti povej, če ne bom jaz.

ONA: Ljubim te.

Daj, ti povej, če ne bom jaz.

ON: Ljubim te. Bi ti živila z mano?

Daj, ti povej, če ne bom jaz.

ONA: Ljubim te. Kaj?

Daj, ti povej, če ne bom jaz.

ON: Ljubim te. Rad bi živel s tabo.

Daj, ti povej, če ne bom jaz.

ONA: Ljubim te. Rada bi živila s tabo.

Daj, ti povej, če ne bom jaz.

ON: Ljubim te.

Daj, ti povej, če ne bom jaz.

ONA: Ljubim te.

2.

ON: Manchester, kdo pa drugi ... Vprašal sem jo. Čisto iz vljudnosti, če gre zraven. Itak da sem, budalo, mislil, da bo rekla ne. No, sedem minut po začetku tekme ...

ONA: Pet!

ON: Sedem minut po začetku tekme se jaz in ONA, cela opicanjena, končno odpraviva. Prideva tja. Onim je vsem čeljust skoraj odpadla. Ona pa hladna ko špricer, se usede in začne. Bla bla bla bla bla bla bla bla bla ... In je bila tekma pokopana. Pa še zgubili so. Pila pa je ko žolna ...

ONA: Toliko kot ti!

ON: V glavnem: pijana je bila ko kanta, pa mi ostali tudi nismo bili čisto trezni! No, potem gremo na Metelkovo. Ona takoj piči na plesišče, pa se tam nekaj razmetava. Vsi so v njo bulili. Vsi!

ONA: Sori, če sem pa dobra bejba.

ON: Kar z nekimi tipi se je tam pogovarjala, z Doletom sta plesala, kot da se bosta tam pred vsemi dol dala ...

ONA: Ja, če se že ti nočeš.

ON: Normalno, da sem popizdil! In kdo je bil kriv vsega?

ONA: Ti.

ON: Jaz.

ONA: Saj sem rekla, ti!

ON: In res sem ji hotel na lep način vse razložiti. Tako, da bi lahko tudi ona razumela.

ONA: Saj sem razumela! Kmet!

ON: Situacija je taka. Pripravljaj se na vzpon na eno res hudo goro. Preden greš, si seveda doma vse pripraviš. Sendviči, sokec, čokolada ... da ne boš lačen. Vse to si zložiš v en rukzak in zašartaj. Hodiš, gledaš naravo; super ti je, samo rukzak je vedno težji. Začneš razmišljati, da bi teh sto ton kje na kakšni jasi lepo pustil, ampak, ne. Vztrajno rineš dalje, skupaj s svojim tovorom. Čez čas si že na točki, ko se ti tudi jota v koči ne zdi tako slaba ... Kristalno jasna stvar! Sit sem je bil, pa sem jo hotel nekje pustiti, iti sam dalje, pa jo nazaj grede pobrati.

V bistvu sem pa hotel biti samo vljuden ...

3.

ONA: Kako je bilo?

Kaj?

Pa daj, povej ...

A nisi naredil?

Pa si znal ali kaj?

Ja kaj pa pol?

Ljubim te. Sej bo, cukr. Sej bo. Ni zdaj konec sveta ... Se boš pač še enkrat zraven spraval. Samo ne se sekirat! Pa kaj, če ta job ne bo šel skoz zaradi tega. Bo pa kateri drugi, ki ti bo še bolj fajn, pa še več denarja boš dobil.

Ej! Lahko pa jaz Matjaža pokličem, hm? Pa ti on to malo razloži, da boš bolj razumel.

Sori, no. Hotela sem ti samo pomagat, pa mislim, da bi blo fajn, če bi ti to še s kom predelal.

Cukr, jaz ti samo dobro hočem, a veš?

Lej, ne rabiš zdaj bit do mene nesramen. Jaz te čist razumem, da si jezen, ampak ti nisem jaz za to kriva.

Same izgovore si išče. Najprej ga stara fukne, ziher iz čiste hudobije, potem ga še jaz napizdim, in ziher si misli, da sem tudi jaz čarovnica. Naj se malo v špegel pogleda.

Luzer je!

Moj luzer ...

4.

ON: A danes si tudi zmatrana? Pa saj danes nisi dinarčkov služila ... Danes je naša velika umetnica ustvarjala svoje čečbe bečke. A bi nam želeli to pokazati, gospodična kraljična umetnica?

A ti je nerodno pred svojo številno publiko, pred vsemi velikimi oboževalci tvojega dela? Ne rabi ti biti, ker mi vsi smo počaščeni, da smo tu in da nas ti lahko razsvetliš s svojo vizijo.

A bi nam, madame, želeli povedati kaj o tej tako imenovani sodobni bedariji, ki ste jo naredili, a? Ali boste raje počakali na odziv kritike. Ups ... Upam, da ne bo onega, ki te je zadnjič tako totalno skurcal. Kako se že piše?

Ja, točno! Stari kolega, zelo pameten človek. Čeprav se jaz z njegovo možno negativno kritiko nikakor ne bi mogel strinjati, ker to, to delo tukaj, je pa izjemno. To je vrhunec, to je orgazem! Ta spoj barv, ki ne bo nikoli nič posebnega, ki nikoli ne bo ničesar povedal, ki ne bo nikoli nikogar presunil, ki ga ne bo nikoli noben kupil, je absolutno zastrašujoč ... Tako kot ti, ha, ha. Pa ne se prehitro razburjat, gospodična umetnica. Tako je moje mnenje, nisem jaz kriv, če se mi zdiš brezvezna, pa dolgočasna, pa hladna, pa totalno v sebe zagledana ... Veš, kako bi mogla dati sliki naslov: Jaz sem en brezvezen nič.

Pridite in poglejte! Hitro, hitro. Najgrša slika na svetu. Pridite, pridite. Najbolj bedno brezvezna slika. Vsi vabljeni. Vsi vljudno vabljeni. Hitro pridite, brezvezen nič na ogled! Enkratna priložnost! Ne zamudite!

Sem omenil, da sem bil totalno pijan?

5.

ONA: Počasi mi res začenja iti na živce. Obnaša se, kot da je edini na svetu, ki ima probleme in se mora zdaj vse okrog njega vrtet. Pol pa joka pa stoka, pa joka.

ON: Beee, beee.

ONA: Jaz se pa ubijam na vseh možnih koncih, da bi mu pomagala. Pa on to vidi?

ON: In se je začelo ...

ONA: Pizda! Po pet ur na dan moram pucati tujo svinjarijo za kurčeva dva evra sedemdeset na uro. Jaz! Akademska slikarka! In pol pridem domov in spet pucam, samo da mi nič ne plača. Niti mi nič ne reče. Samo čepi za tisto svojo knjigo, pa se kao uči.

ON: Kaj pa ti veš, kaj jaz delam, hm?

ONA: Zajebal nama je cele plane za poletje, pa se sploh ne sekira.

ON: Kaka pizda si ti.

ONA: Bova imela skupen denar – super! Moj denar! MOJ!

ON: Ja pol si ga pa v rit zatlači!

ONA: Včeraj sem mislila, da mu bom vse one šalce na glavi razbila. Pa točno je vedel! Neštetokrat sem mu rekla, da naj je raje ne pomiva, da jo bom jaz. In pol pridem totalno crknjena domov, on sedi za mizo, na kateri je najmanj dvajset novih skodelic. In kaj mi pol reče? Da mi je razbil MOJO šalčko. Da sicer ni hotel, ampak da jo je razbil. Potem mi

pod nos pomoli neke skupaj zalepljene črepinje, mi reče oprosti in misli, da je vse super, ker mam zdaj dvajset novih šalčk. Kupljenih z mojim, z MOJIM pofukanim denarjem!

ON: Ej, pomiri se, folk te gleda!

ONA: No, potem, ko sem ga napizdila, sem se seveda malo umirila. In moj dragi je šel, vzal največji pisker, ki ga imava, in nama skuhal toliko kave, da sva jo lahko iz vseh dvajsetih šalčk pila. Pa v bistvu ... so ful lepe.

6.

ONA: Nezainteresirana. Ravnodušna. Taktično napadena. Presenečena. Začudena.
Dotaknjena. Zapeljana. Stimulirana. Pohotna. Raziskovana. Odprta. Razigrana.
Avanturistična. Željna. Potrebna. Vzburjena. Vzhičena.

ON: In potem mi ni vstal.

ONA: Šokirana. Zaprepadena. Razočarana. Začudena. Obsojajoča. Nerazumevajoča.
Egoistična. Zaskrbljena. Prazna. Prazna. Jezna. Besna. Kričeča. Tuleča. Žaljiva.
Krvoločna. Napadalna. Nevarna.

ON: Ni mi ...

ONA: Medtem ko sem bruhala očitke, je on vstal, se oblekel in začel nositi svoje stvari na en kupček. Najprej je pobral vse, kar je imel v spalnici. Že tukaj so se verjetno pojavile določene dileme. Ali naj vzame tudi svojo majico, ki je čez čas spremenila identiteto v mojo spalno srajco? Ali vzeti stvari, ki sem mu jih jaz podarila? Nekako je skrmaril skozi to. Naslednja postaja: kuhinja. Vzel je samo svoj pepelnik in Delo, ki mu ga tisti dan očitno še ni uspelo prelistati. Na kopalnico je pozabil. Šel je.
Šla sem za njim.

7.

ON: Stala si tam čisto gola in me gledala. Nisem si upal, strah me je bilo, da ti vseeno ne bi bilo všeč. Dolgo sem te gledal. Zdelo se mi je, da sem preučil vsaki najmanjši detajl na tvojem telesu najmanj stokrat. Še vedno se nisem mogel odločiti ... Hotel sem, želel sem ... Potem si se obrnila. Nova stran ... Mogoče še bolj dolgo ... Spraševal sem se, kje začeti. Ali naj poslušam sebe in kar takoj navalim, ali naj vseeno grem korak za korakom, tako kot sem mislil, da bi si ti to želela. Upal sem, da ko bom enkrat začel, boš zaprla oči. Grozno bi se počutil, če bi me gledala. Naredil sem prvi, negotov korak k tebi. Pa drugi in tretji.

Iztegnila si roko in mi dala flomaster. Začel sem pri joških. Presenečen sem bil, da je barva rdeča, pričakoval sem črno. Potem zašpehan trebuh – radikalne poteze. Stegna, kolena, opazil sem še gležnje in oni ogabno zviti mali prst na nogi. Obrnil sem te. Rit; najmanj pol manjša, čvrsta, brez celulita in te čudne pike. Hrbet. Hm? Bom se pol vrnil nazaj. Usta, jezik, nos, oči, obrvi, ušesa ...

Skoraj sem pozabil ...

ONA: Pičko pa mi je kar celo prečečkal.

8.

ON: Udaril sem te, ker si rekla, da ničesar več ne čutiš.

Udaril sem te, ker si rekla, da si ne želiš bližine.

Udaril sem te, ker si rekla, da te je strah ljubezni.

Udaril sem te, ker si rekla, da si majhna in nebogljena.

Udaril sem te, ker si rekla, da si mrtva.

Udaril sem te, ker si rekla, da ne veš več, kdo si.

Udaril sem te, ker si rekla, da se me ne moreš več dotakniti.

Udaril sem te, ker si rekla, da me ne sovražiš.

Udaril sem te, ker si rekla, da me več ne iščeš.

Udaril sem te, ker si rekla, da ne veš več, kaj bi rada.

Udaril sem te, ker si rekla, da si prazna.

Udaril sem te, ker si rekla, da te ni.

ONA: Udaril si me, ker sem te prosila.

ON: Ničesar nisem čutil.

9.

ONA: Jaz mam tri stopnje: ljubljenje, seks in fuk. Prvo in drugo z njim, tretje z nobenim.

ON: Želim, želiš, želi, želiva, želita, želita, želimo, želite, želijo.

ONA: Razen s tistim, ki mi ga je on našel! Nočem biti nepoštena: oba sva si tega želela. On je bil pač tisti, ki je prvi to na glas rekel. Čez dva dni sva že bila dogovorjena vsak s svojim. Jaz sem mu našla eno črno lasko z joški pa ritjo, on pa meni nabildanega bika.

ON: Fukam, fukaš, fuka, fukava, fukata, fukata, fukamo, fukate, fukajo.

ONA: In sva to naredila. Ko sem tisti večer prišla domov, sem šla naravnost v kopalnico. Potrebovala sem ... Potrebovala sem mir ... V banjo sem si natočila vodo, dala not malo kopalne soli, se počasi slekla in zlezla not. Bilo je toplo in prijetno in spet sem bila živa. Spet sem bila zaljubljena. V Njega!

ON: Ljubim, ljubiš, ljubi, ljubiva, ljubita, ljubita, ljubimo, ljubite, ljubijo.

10.

ONA: Imela sem načrt, kako pokopati najino ljubezen. Ker takrat sem res mislila, da je umrla. Imela sem izbrano krsto in rože, narejen seznam pogrebcev in izbran zbor, ki bi ji pel žalostinke.

ONA: Se spomniš, še čisto na začetku, ko sem bila z Mojco, Katko pa Tejo na kosilu?

ON: Kaj?

ONA: V oni španski restavraciji ...

ON: Aja, ja, vem, katera.

ONA: Me smo ravno naročile, ti si mi pa prinesel marelo, ker je deževalo, pa si bil ravno v bližini. No, prinesel si mi tisto bedno marelo, usedel si se zraven Katke, ravno v diagonali sva bila in potem si skadil najmanj tri cigarete, se ful pogovarjal – in šel.

ON: Ja? In? Sploh ne razumem, kaj hočeš.

ONA: Poljubil me nisi. To je bilo prvič, da sva se videla, pa me nisi poljubil, nisi se me dotaknil, nisi me niti pogledal. In tega nisem niti najmanj pogrešala.

ONA: Ne vem, zakaj sem hotela še enkrat preveriti, če je res mrtva, preden jo zasujejo zemlja, kamenje, gore in solze. Živela je. Sicer čisto po tihem, kot da bi bila v komi ... Ampak je živela. Ker sem že hotela imeti pogreb, sem pokopala krsto, skupaj z rožami, pogrebci in žalostinkami. Tako sva ostali sami, ljubezen in jaz. In kaj naj delam drugega kot to, da se nenehno trudim, da bi živela.

11.

ONA: Hmm ... A si ti takšen, da bi mi zjutraj nosil kakav v posteljo?

ON: Tukaj sem!

ONA: Kaj pa ti? A bi mi prižigal cigareto?

ON: Tukaj sem.

ONA: A bi mi za rojstni dan naredil presenečenje? Veš, tako, ki se ne da kupiti v trgovini?

ON: Tukaj sem.

ONA: Ooo. Dober večer! A bi me ti oblekel, če se meni ne bi dalo?

ON: Tukaj sem!

ONA: Hmm ... Kaj pa ti? Bi mi ti narisal v sveže zapadel sneg srčka?

ON: Tukaj sem!

ONA: Kaj še? Aja! Bi mi pustil, da pojem zadnjo palačinko iz tvojega krožnika?

ON: Tukaj sem!

ONA: Bi mi kupil bombice za nalivno pero, tako da jaz sploh ne bi vedela, da so mi zmanjkale?

ON: Tukaj sem!

ON: A je kdo tukaj, ki bi lahko bil popoln?

12.

ON: Mlad moški, atraktivnega videza ... Saj sem lep, ne?

ONA: Si, si.

ON: Pa privlačen?

ONA: Seveda.

ON: Mlad moški, atraktivnega videza ... Mogoče bi moral reči atraktiven moški v svojih najboljših letih, kaj misliš?

ONA: Ne, brez veze. Bodo mislili, da si malo pred petdeset.

ON: Z obetavno prihodnostjo ...

ONA: Ha.

ON: Shut up.

ON: ... išče lepo, dobro, zvesto, mlado žensko ...

ONA: A pametna pa ne rabi biti?

ON: Si bila ti čisto preveč.

ON: ... lepo mlado žensko, ki si želi resne, ljubeče, predane, čiste, prave ljubezni.

ONA: Omeni še, da je fajn, če ima denar pa stanovanje, ha, ha.

ON: Z drugih se je vedno lahko norca delat, ne?

ON: Še kaj? Aja, slika zaželena. Tako.

ONA: Ja, naj jo kar meni pošljejo, ha, ha ...

ON: Da mi boš same grde predlagala ...

13.

ON: Zakaj je boljše pustiti ženski zadnjo besedo?

Ker je vsaka zadnja moška beseda le začetek novega pogovora.

ONA: Zakaj so moški kot delfini?

Vsi pravijo, da so inteligentni, a tega ni še nihče znanstveno dokazal.

ON: Če želite videti prijazni nasmeh svoje drage, jo peljite k fotografu!

ONA: Filozofska definicija veze: Veza je situacija, v kateri se vzajemno delijo in rešujejo problemi, ki jih sploh ne bi imeli, če bi ne bili skupaj.

ON: Realna definicija: Najhitrejši način, da se zrediš.

ONA: Matematična definicija: Vsota gnjavaže, odštevanje svobode, množenje odgovornosti, deljenje denarja.

ON: A vi veste razliko med prej in potem?

ONA: Čakaj, kaj misliš s prej in potem?

ON: Recimo na začetku, pa po parih letih, ko si res že dolgo z nekom skupaj.

ONA: Tako kot midva?

ON: Ja, nekaj takega. A lahko zdaj povem, prosim? Torej:

Prej: 2x tedensko.

Potem: 2x mesečno.

Prej: Ti mi jemlješ sapo.

Potem: Ti me dušiš.

Prej: Ne nehaj.

Potem: Ne prični.

Prej: Sprašujem se, kaj bi počel brez nje?

Potem: Sprašujem se, kaj še počnem z njo?

Prej: Erotično.

Potem: Nevrotično.

Prej: Včeraj sva to počela na kavču.

Potem: Včeraj sem pobegnil od nje in spal na kavču.

ONA: A vi veste, zakaj je toliko žensk samskih? Ker se jim zaradi 10 dag klobase ne splača rediti celega prasca.

14.

ONA: Kaj bi on vse naredil na dober dan, ko se zbudi?

ON: Zbudil bi se brez budilke in to kar zgodaj ... Sonček bi sijal in topel zrak bi silil skozi odprto okno v sobo. Malo bi se še obrnil, stisnil nekoga k sebi, se pocrkjal, in ker bi bil to res dober dan, še pofukal. Ampak čisto na nežno, počasi, navidez površno. Medtem ko bi se voda v džezvi pripravljala na kлокotanje, bi skočil pod tuš. Kavica, Delo, čiki in jaz na balkonu, dokler ne bi prišel Krešo s cuckoma. Šli bi na hrib, na goro, navzgor ... Urico, dve ... koča, jota ali pasulj, še kakšne borovničke in potem fjuuu, dol. Še bi bil lačen in bi kuhal. Najprej na tržnico. »Dober dan, gospa! Kako kaj danes posel, gre? Fajn, Fajn. Malo rukole, pa tisto lepo cvetačo, hm, por ... Imenitno! Ne, paradižnika pa ne, ga ne maram, veste. Da pomislim, bučke, paprika ... Lep dan tudi vam, s soncem obsijan!«

Muzika na glas! V gatah sukam sebe in kuhalnico po norem ritmu. Aha, še bazilika! Kje so vsi? Tukaj, tukaj! Dober tek, dragi zbrani. A je dobro? Mam še, nič se bat. Vinčka? Izvoli, izvoli ... Kavica in nekaj sladkega, preden zadremuckamo. Predem skozi popoldanski spanec ... Ne! Na popoln dan ne rabim spanja, nisem utrujen! Kaj zdaj? Lučka! Naredil bom lučko, takšno ambientalno. Barve, črte, vzorec ... Iii, kako je lepa! Za koga? Se bom že spomnil, itak je bo vsak vesel. Predah; Življenje in tehnika. Vau, koliko zanimivega, koliko novega, koliko neverjetnega! Ej, Simonič, kaj pa ti misliš o tem? Daj, stari, to ni možno, sploh ne, ker ... bla bla bla, pametujemo, načrtujemo, rešujemo svet. Je že večer? Recimo ... čas je, da odpremo pivo in dve in tri. Gremo plesat! Gremo skakat, na kak pank metal in še kaj koncert! Noro! Ljudje, muzika ... Dogaja! Ful dogaja! A se ti zdim lep? Hvala. A tebi pa simpatičen? Ja, hvala! Tebi pa kar seksi? Ja, hvala tudi tebi ...

Jutro je. Gremo še na burek, potem pa domov! Dečki, rad vas mam! Pojstla in ona. Stisnem se ... Mmm diši, topla je, vlažna je ... Zakaj pa ne? Sem pozabil kakšen seks, nori, divji seks še v popoldan stisnit. Pa fotra – obvezno fotra na enem fajnem pivu.

Takem odkritem ... Takem novem ... samo potem moram še mamu dodat. Ne, mamu pa lahko samo pokličem ...

15.

ON: Kaj bi ona vse počela na dober dan, ko se zbudi?

ONA: Spala bi, a ne predolgo ... Ni fajn, če te dan prehitijo in ti maha v pozdrav, medtem ko ga ti gledaš z očmi, polnimi zaspancev in posušeno slino v kotičkih ustnic. Vstala bi in bilo bi sonce, toplo, božajoče sonce. Izpila bi ogromen kozarec sveže stisnjenega soka, pograbila Fjodorja in šla na potep. Malo po ravnem in malo počez, malo v hribček in malo vmes ... In potem, hop, hop, hop na kofe, ležati in klepetati ure in ure, brez misli na čas in stas, medtem ko bi se mastila s kakšno tortico in sladoledom. Ja, filozofija se dela v kavarnah in življenje se rado ustavlja tam. Vsi bi prišli na vrsto, še Sabina, dama fina, s katero ne najdeva časa, da bi si ga vzeli. In nič ne bi bilo narobe; Mateja se ne bi jokala, ker se sili v ljubezen, Drejči ne bi bila žalostna, ker ni zaljubljena, Martina se ne bi tepla po glavi, zaradi tega, ker se je zaljubila, hja, Marko pa bi samo bil in z menoj sestavljal hipoteze, teorije in srečo ... Pa še kdo bi se našel ... Juhu, juhu ... Hm, preveč ljudi. Domov, domov, na balkon s knjigo. Tako debelo in fajno. Med vrsticami se bi sonček igral z mojimi podplati in ha ha ha ... Bi jedla? Hitro, hrano na mizo – pisano, veselo, zdravo. Njami, njami. Kolo, vetrič, ljudje: »Pazite, bajk banda prihaja!« Galerija, razstava – nekaj za žmoht, za smisel, za inspiracijo. Mrak že išče dan. Hitro, hitro, da ne bo že zaspan! Umiritev, dihanje, preteg sem, preteg tja; vse v meni poka, prasketa. Zdrav duh v zdravem telesu! Tuš, da sperem ostanke dneva in ljudi, da bom jaz. Glasba, tiha, tiha. Čopič, barve, platno, čarovnija. Trajanje ... Čeprav boli dokončati sliko, jo danes, na popoln dan končam; pa ne eno, dve! Bo za novo razstavo. Ponovno pranje; barva dol. Pusti pokazati, kaj si skrila. Žensko ... Stoječ pred ogledalom, sama sebi všeč, si pomežiknem in grem. Zelo šik se sprehodim ... Rabim teh pet minut, da se zberem, da se pripravim, da uživam. Vem, da je vse pripravljeno, da je vse dobro. Otvoritev! Hvala, hvala ... Razprodani? Moji otroci so razprodani? Nooro! Vsi so tukaj in to zaradi mene ... Hvala, hvala ... Vince rumeno se spogleduje skozi stekla, ki trkajo v nove in nove napitnice. Ponosna sem nase ... Ostanemo najvztrajnejši in najljubši. Kam? Drugam? Adijo, draga galerija, se pridem jutri še enkrat posloviti in od vas, otročički moji, tudi.

Plesat, noret, pet, skakat, pit. Vauuu. Glasba, telesa, ljudje, veselje. A bi kakšno telo? Pa bi. A bi to? Kaj pa to? Mmm – to ... Telo in jaz greva domov. Telo je lepo in lepo se zna igrati z mojim. Lahko noč!

16.

ONA: In zato, ker si nekdo,
Moraš biti sam,
Da veš, kaj pomeni biti z nekom.

ON: In zato, ker si nekdo,
Moraš biti z nekom,
Da veš, kaj pomeni biti sam.

ONA: In zato, ker veš,
Moraš utemeljevati,
Da lahko razdiraš.

ON: In zato, ker veš,
Moraš utemeljevati,
Da lahko sestavljaš.

ONA: In zato, ker čutiš,
Moraš zamrzovati,
Da lahko živiš.

ON: In zato, ker čutiš,
Moraš odtajevati,
Da lahko živiš.

ONA: In zato, ker ne gre,
Moraš poskušati,
Da lahko ostajaš.

ON: In zato, ker ne gre,
Moraš poskušati,
Da lahko rasteš.

ONA: In zato, ker ljubiti
Ni drugo kot filozofija.

ON: In zato, ker ni druge filozofije
kot ljubiti.

17.

ONA: Daj, ti povej, če ne bom jaz ...

ON: Daj, ti povej, če ne bom jaz ...

ONA: Daj, ti povej, če ne bom jaz ...

ON: Daj, ti povej, če ne bom jaz ...

ONA: Daj, ti povej, če ne bom jaz ...